

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת בהר-בחוקותי תשכ"א

- איך העבודה החדשה בחברת החשמל? - 'מדליק'...
- גיליתי שקפה שחור הרבה יותר ממריץ כשהוא נשפך על המכנסיים...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

ברכת שמים

האם אתם יודעים שבשנה הבאה תחול שנת השמיטה? כן!
בפרשת השבוע התורה מצוה על שנת השמיטה. אחרי שש שנים
בהן עובדים את האדמה, בשנה השביעית - שבת לה'. כמו שבכל
שבוע יש לנו יום מנוחה אחרי ששה ימים, כך גם בשנים - עלינו
לשבות ממלאכת הקרקע בשנה השביעית.

חוץ מהאסור לעבד באדמה בשנת השמיטה, אנחנו מצווים גם
להפקיר את היבול והפרות, ולאפשר לכל מי שרוצה לבוא
ולקחת! אבל איך זה יכול להיות? כיצד החקלאים שחיים
מהתבואה ומיבול האדמה, יוכלו להתקיים בשנת השמיטה? אפילו
את מה שצומח מעצמו הם חייבים להפקיר!

התורה מסבירה לנו שה' נותן ברכה מיוחדת בשנה הששית,
ומהתבואה שתצמח בה יוכלו החקלאים לאכל ולחיות גם
בשמיטה, בה אסור להם לעבד והם צריכים להפקיר את התבואה.
מקאן נוכל ללמוד גם לעצמנו: כאשר אנחנו נותנים לאחר, מותרים
או גומלים צדקה וחסד - בודאי הקדוש ברוך הוא מברך אותנו,
ולא נפסיד מברכה!

שאלות בפרשה

1. באיזו שנה חל היובל?
2. מה עושים בשנת היובל ביום הכיפורים?
3. השלימו: "את שבתותי תשמורו _____"
4. כמה מבני ישראל ירדפו רבבה, כאשר תחול הברכה?
5. מה פירוש המילה 'לצמיתות'?
6. איזה אילן 'בוצרים'?
7. מדוע ציוותה התורה שהקרקעות יחזרו לבעליהן ביובל?
8. לאיזה שבט לא היתה נחלה עצמאית בארץ?

חידת חדגא:

הסבירו: שתי ספירות דומות, בהפרש של שבת אחת!

חידת פולקע:

לאיזו ציפור קוראים בשנת היובל, ומה הכוונה?

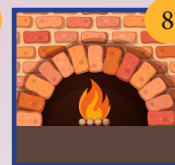
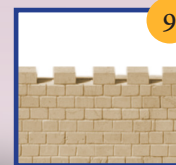
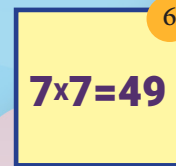
70 שמות לירושלים

לכבוד יום שחרור ירושלים - מצאו בתפוזרת לפחות 20 משמות ירושלים!

ר	י	ו	י	ד	ד	ט	פ	כ	פ	ע	ש	צ	נ	ש	י
ת	מ	ג	פ	ל	ק	ט	ג	ה	י	ר	ו	מ	ו	ד	פ
י	ג	ע	ה	ת	כ	ה	ט	ר	ר	מ	ב	ר	פ	ה	ו
מ	ק	ב	נ	ו	ל	מ	ל	ש	א	ו	ר	ב	צ	י	י
י	צ	ג	ו	ת	ב	א	י	ז	ה	ו	כ	ת	י	ע	ת
ל	מ	ש	פ	ה	נ	ו	י	צ	מ	י	ל	י	ת	ר	ל
ש	נ	צ	ש	ע	ו	ד	ב	ה	ע	ק	מ	ע	כ	ל	י
ו	ו	ט	ז	מ	נ	כ	ר	מ	י	ר	ת	מ	ר	י	ל
ר	ח	ב	ע	י	ר	ה	צ	ד	ק	צ	י	ט	י	ר	כ
י	ה	ז	ב	מ	ג	צ	א	פ	י	ע	ר	ה	נ	ג	ב
ס	נ	ה	ל	ח	נ	א	ר	י	א	ל	ק	מ	ט	ז	ה
ה	ר	ה	ק	ו	ד	ש	ה	נ	מ	א	נ	ה	י	ר	ק

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך פרשת השבוע

- ילד: אמא, את יודעת מה תמיד רציתי להיות? אמא: מה? ילד: דב פנדה.
אמא: למה דווקא דב פנדה? ילד: אההה, פשוט... אפשר כל היום לישון, לאכול
כמה שרוצים, לשנות כמה שרוצים, לא ללמוד, ועדיין כולם יגידו שאני חמוד...
- מה אומר השרוך לנעל? נהיה בקשר...

דעה קדומה סיפור לשבת

עלינו לבדק בעצמנו את הקבועות שלנו, ולודא שאיננו
מכים אחרים (או את עצמנו), או מתחפרים בהנחות היסוד
שלנו בלי לנסות לבדק את מקורן או לנער אותן מן האבק.

ובהקשר לזה נאמר על-ידי אלברט איינשטיין:

'הרבה יותר קל לפרק אטום מאשר לפרק דעה קדומה'.

•

מגיל אפס אנחנו מלאים בדעות קדומות, עמוסים בתוכנות
על אנשים, על מקומות, על מצבים. יש לנו תאים מסודרים
במח מסתגלים לפי צבעי שחר ולכן, מקסימום אפר.

מעשה מסים שנעשה על ידי אדם מסים, זוכה אצלנו מיד
לפרשנות, אה, בטח, הוא פולני / פרסי / מרוקאי / הונגרי
/ רומני / תוניסאי, והפרשנות הזו מסבירה לנו הכל. למרות
שבמבט אמתי ונכון כל קשר בין מוצאו של האדם לבין
מעשהו הנו מקרי בהחלט.

במקומות רבים התייחסו חז"ל להתנהגות שבין אדם לחברו,
שמתעלה מעל דעות קדומות, שמביטה אל האדם בישר
ובאובייקטיביות באשר הוא אדם, וללא קשר לתנאים
הסביבתיים או לכל נקודת פתיחה אחרת.

למשל, את הפסוק 'בצדק תשפט עמיתך', דרשו חכמים
על החובה לדון לכף זכות כלשונם במשכת אבות (פרק א'
ו'): 'והיו דן את כל האדם לכף זכות'. לא סתם, אלא את
כל האדם, כל אחד זכאי להיות נדון לכף זכות. כל עוד
לא הוכח אחרת אנו שופטים אותו ללא דעות קדומות על
מעשים מסוג זה, אנו מביטים עליו כאלו היינו אנו עצמנו
בסיטואציה הכי מרחיקת לכת שאנו יכולים להעלות על
דעתנו, שהיתה מאלצת אותנו לנהג בדין כף.

בדומה לכך גם אמרו: (אבות ב' ד'): 'אל תדין את חברך עד
שתגיע למקומו'. אל תנסה לדון אותו לפי מה שאתה מבין,
מכיר ויודע, כל אלו דעות קדומות הן. אתה לא יכול להבין
אותו עד שלא תתחלף אתו ותעמד באותם נתונים ובאותן
סיטואציות שהוא עומד בהן.

דעות קדומות מלבד מה שהן גורמות לנו לשפט את
הסביבה שלנו שלא בצדק, הן גורמות עול לנו לעצמנו,
חוסמות אותנו מלהתקדם בחיים כי זה לא מתאים לי, ולזה
אני לא מסוגל, והדבר ההוא קשה מדי, והמקום ההוא לא
מתאים. כל אחד יוכל להזהות עם נקודות חסומות בחייו
ששרשן נעוץ בדעות קדומות.

קבוצת מדענים הציבה חמשה קופים בכלוב. במרכז הכלוב
הציבו סלם גבוה ועליו ערמת בננות.

בכל פעם שהיה אחד הקופים מנסה לטפס על הסלם כדי
לקחת מהבננות, היו המדענים מתיזים סילון מים קפואים
על הקופים שנותרו בצד. הקופים היו מצטמררים, רועדים
מקר, אך עדין לא קלטו שהדבר קשור איכשהו לחבר
המטפס על הסלם. רק לאחר מספר פעמים כאלה קלטו
הקופים את הרעיון, ומאז בכל פעם שהיה אחד הקופים
מנסה לעלות על הסלם להתכבד בבננות, היו חבריו הקופים
מונעים את עלייתו לסלם בכך ואף באלימות, הם לא רצו
לסבל שוב.

הקופים התרגלו והפסיקו לנסות לקחת את הבננות, על אף
שהן בהחלט היו מפתות. המכות שאותן חטפו מחבריהן
הרתיעו אותם.

לצורך המשך הנסוי הוציאו המדענים את אחד הקופים
שהשתתף בנסוי, ותחתיו הכניסו קוף אחר.

כמובן, הקוף החדש ראה את הבננות, נסה לעלות על
הסלם, אולם הקופים הותיקים מנעו זאת ממנו בתקף, הם
הכו אותו, משכו בשערותיו והתעללו בו. הוא לא הבין מה
קרה, אך נכנע לגורל, ולא נסה עוד לטפס על הסלם.

המדענים החליפו קוף נוסף וגם הוא פקודמו חמד את
הבננות. הקוף שקדם לו השתתף בהכאתו באפן פעיל, הוא
ראה בכך פלחן קבוצתי.

בהחלפת הקוף השלישי חזר הריטואל על עצמו: נסיון
לטפס, מכות, התעללות, וכו'.

בהדרגה החלפו גם שני הקופים האחרונים ותיקי הכלוב
שהשתתפו בפעל בנסוי הראשון, עד שלבסוף לא נותר אף
לא קוף אחד מהקבוצה המקורית.

בכלוב נותרו חמשה קופים, שמעולם לא זכו לחוש במקלחת
הצוננת, הם לא ידעו שקיים דבר כזה בכלל. ובכל זאת, בכל
פעם שמישהו היה מנסה לעלות על הסלם, הוא היה זוכה
למכות נמרצות, הם לא נתנו לאף אחד לטפס על הסלם.

אם היה נתן לשאל אותם, למה הם מכים את כל מי שמנסה
לעלות על הסלם, קרוב לוודאי שהתשובה הרצינית היתה:

'לא יודע, ככה זה היה תמיד, מאז ומעולם...'

נשמע לנו מכר?